Pregătirea materială pentru cursele motocicliste de regularitate, rezistență și turism

In curând vor începe să se desfășoare în întreaga țară concursurile motocicliste de regularitate, rezistență și turism.

Deși alergătorilor nu li se cere să parcurgă la aceste concursuri distanțele cu viteze orare mari, totuși datorită lungimii traseelor și mai ales durității drumurilor și a intemperiilor care survin adeseori, concursurile de regularitate capătă aspectul unor întreceri deosebit de dificile. Distanțele mari și drumurile desfundate produc de cele mai multe ori mașinilor care n'au fost bine pregătite defecțiuni mecanice. Aproape că nu există motociclist care să nu fi suferit în timpul desfășurării unui concurs de regularitate o pană de motor sau o ruptură de aripă, far, pedală, etc., pe care nefiind pregătit să o repare a fost nevoit să iasă din întrecere. Nu odată acești alergători au regretat faptul că, datorită unei condamnabile comodități înainte de plecare în concurs nu și-au verificat în suficientă măsură mașinile sau au neglijat să ia cu ei anumite piese cu ajutorul cărora și-ar fi putut repara mașinile.

Pentru a veni în ajutorul motocicliștilor, vom da în rândurile de mai jos câteva îndrumări în ce privește pregătirea motoarelor înainte de concurs și ce anume piese trebue luate în cursă pentru a putea repara mașina chiar în timpul întrecerii.

Intr'o cursă de regularitate, de rezistență și turism, nu plecați niciodată fără ca în prealabil să fi revizuit întreaga mașină. Acordați toată atenția instalației de frânaj. La aceasta veți examina ferodoul și cablurile și veți căuta ca livierele de deschidere dela saboți să fie bine unse pentru a nu se bloca frâna.

Motocicletelor al căror consum de ulei este peste normal, trebue neapărat să li se verifice segmenții, înlocuindu-se cei care sunt uzați. Schimbând segmenții, este bine ca acestora să li se facă un șanț de raglor care are scopul de a trage uleiul de pe cilindru înapoi în baia de ulei.

Demontându-se motorul nu trebue să uităm să verificăm chiulasa. Trebue să fim atenți dacă supapele păsuesc bine pe zițuri. In cazul când supapele nu păsuesc în suficientă măsură zițurile, va trebui să le șlefuim pentru a nu pierde din compresie. O atenție la fel de mare trebue acordată și pompei de ulei. Sita pompei trebue curățită, iar conductele spălate.

De cele mai multe ori defecțiunile în cursele de regularitate provin și dela instalația electrică. Pentru a evita orice defecțiune pornind dela instalația electrică este bine ca înainte de concurs să nu lăsăm niciun cablu neverificat. Cablurile care au plesnituri vor trebui neapărat înlocuite și pentru a nu se mai freca între ele la trepidații le vom prinde pe cât posibil cu isolierband, iar pentru a evita un scurt circuit ce ar surveni dela bujii, vom pune acestora apărători speciale. In cazul când nu aveți apărători, va trebui să înfășurați bujiile și fișele în benzi de cauciuc (dintr'o cameră veche), benzi care trebue legate cu ață și nu cu sârmă. In continuare, vom spăla și vom curăți bine rezervorul de benzină, carburatorul și păhărelul. Prin aceasta vom evita înfundarea jiglerului. Umblând la carburator, trebue verificat și jocul șubărului.

In cazul când șubărul are joc prea mare, va trebui neapărat să-l înlocuim. Deasemeni, filtrului de aer i se vor demonta sitele și se vor spăla de praf pentru ca motorul să nu meargă înnecat.

Trebue văzut dacă acumulatorul păstrează curent și, în cazul când nu are acid suficient, să i se facă umplerea necesară.

In ceeace privește exteriorul mașinii va trebui să vedem dacă în general toate piulițele sunt bine strânse. Vom căuta să strângem cât se poate de bine pedala de picior care, în cazul când este slăbită poate apăsa frâna și deci înfrâna mașina. Lanțul îl vom demonta și, după ce-l vom curăți, va trebui să-l fierbem într'o baie de ulei sau seu. Prin aceasta evităm să intre apa sau praful la știfturi. Pentru a fi bine pregătiți în eventualitatea unei situații atmosferice neprielnice (vânt, ploaie) va trebui să aplicăm sub pedalele de picior apărători de tablă care vor menține cizmele uscate și totodată vor apăra picioarele de vânt. In cazul când în regulamentul unui concurs sunt prevăzute etape de noapte, pentru ca să puteți urmări foile de bord va trebui să instalați din timp o lampă pe rezervorul de benzină sau unde veți crede de cuviință. Este bine ca această lampă să fie prevăzută cu o apărătoare, pentru a nu vă opri vizibilitatea.

Tot ceea ce am arătat până acum privește pregătirile materiale pe care trebue să le facă alergătorul înaintea unui concurs. Pentru reușita într'un concurs, pregătirile acestea nu sunt însă suficiente. Motocicliștii trebue să se îngrijească să ia cu ei în cursă anumite piese și materiale cu ajutorul cărora să poată repara defecțiunile neprevăzute.

Dintre materialele mai importante pe care trebue să le luăm pentru a putea repara eventualele defecțiuni, amintim: diferite bujii (în cazul schimbărilor situației atmosferice), unul sau doi condensatori, o pereche platine, bobină de inducție, dejunctor-conjunctor, rezervă de becuri, câte un set de segmenți, supape, arcuri de supapă, plăci pentru ambreiaj sau dopuri de plută pentru mașinile care au ambreiajul pe plută, spițe pentru roți, cameră de rezervă și petice, aparat mic de vulcanizat, câte un cablu încheiat complect pentru frână, accelerație și ambreiaj, o manetă de frână care să se potrivească și la ambreiaj, o bucată de cablu electric pentru a înlocui cablul care eventual s'ar rupe, câteva zale pentru lanțuri și siguranțe, 2—3 metri sârmă de legat (în vederea legărilor până la capăt de etapă a unor piese care s'ar rupe), axe pentru roți, pompă pentru umflat cauciurile, garnitură de chiulasă, diferite jiglere, lanțuri sau sfori pentru roți, pentru cazul când ploaia ar face ca mașina să derapeze sau să patineze, cablu de remorcat.

Desigur că motociclistul nu va putea lua asupra lui toate aceste materiale. Va trebui să țină însă seama că în concurs se deplasează și o mașină de depanare, o mașină-atelier, la care o mare parte din aceste piese pot fi lăsate. Dela aceste mașini motociclistul poate oricând lua piesa de care are nevoie.

NICU ȘTEFAN
campion de motociclism
al R.P.R.
GH. ȘTEFAN

Importanța clasificării antrenorilor

(urmare din pag. 1-a)

giilor regionale și raionale ale antrenorilor spre a fi prelucrate în ședințele plenare ale antrenorilor. Conferințe centrale de 5—10 zile și conferințe pe scară regională vor veni să complecteze pregătirea științifică a antrenorilor noștri.

Iată care sunt perspectivele ce se deschid în fața antrenorilor din țara noastră prin clasificarea antrenorilor.

In aplicarea clasificării antrenorilor, un rol deosebit de important revine inspectorilor pe ramură de sport din C.C.F.S., care trebue să controleze și să îndrumeze în permanență activitatea colegiilor de antrenori. Deasemenea, comisiile centrale pe ramură de sport, care răspund de activitatea colegiilor, comitetele regionale C.F.S., care au datoria să supravegheze în raza lor de activitate aplicarea dispozițiilor date, dar mai ales antrenorii înșiși au un rol de căpetenie în aplicarea clasificării antrenorilor.

De activitatea antrenorilor depinde în mare măsură creșterea calitativă a sportului nostru. Prin munca lor de zi cu zi, prin strădania lor, prin cunoștințele lor avansate, prin dârzenia și prin patriotismul lor înflăcărat, vom reuși în scurtă vreme să ridicăm nivelul performanțelor sportive mereu mai sus, contribuind astfel la creșterea peste hotare a prestigiului regimului nostru de democrație populară, luptător activ pentru pace și socialism, la succesele sportive ale patriei noastre iubite, Republica Populară Română.

Campionatul de cros pe echipe al R.P.R. „Să întâmpinăm 7 Noembrie"

Considerațiuni generale după întrecerile raionale

Duminică s'au desfășurat în întreaga țară întrecerile din cadrul celei de a doua etape a campionatului de cros pe echipe al R.P.R. „Să întâmpinăm 7 Noembrie". In majoritatea centrelor de raioane, întrecerile s'au desfășurat pe ploaie sau pe timp friguros, fapt care n'a influențat însă decât în mică măsură buna desfășurare a întrecerilor. Colectivele sportive au dovedit în acest fel că buna organizare a muncii este factorul de bază în reușita unei acțiuni.

Sarcina cea mai importantă a colectivelor sportive în această etapă a fost mobilizarea la startul întrecerilor a tuturor echipelor reprezentative ale colectivelor sportive. Marele număr de echipe participante în etapa de Duminică (Brăila, Bârlad, Sinaia, Constanța, Cluj, Botoșani etc.) ne permite să tragem concluzia că, în general, colectivele sportive și-au făcut datoria în această direcție, la fel ca și comitetele C.F.S. respective care s'au străduit să asigure concursurilor un cadru corespunzător de desfășurare. Pavoazarea frumoasă (Cluj) ca și prezența unui mare număr de spectatori (2000 la Tg. Mureș, 500 la Sighișoara) au făcut ca și un alt aspect al competiției — cel propagandistic — să fie realizat.

Un aspect al întrecerilor raionale ale campionatului R.P.R. de cros pe echipe. Concurentele din raionul Tg. Mureș se pregătesc pentru start, făcându-și încălzirea sub conducerea instructorului.

Din relatările corespondenților și cele ale trimișilor noștri speciali, aflăm însă că nu pretutindeni colectivele sportive și comitetele C. F. S. s'au îngrijit de mobilizarea tuturor echipelor la startul întrecerilor celei de a doua etape, ca și faptul că deseori au lipsit dela întreceri echipe de categoria senioare.

Astfel, la concursurile care au avut loc la Câmpulung-Muscel, din 25 de colective sportive existente în raion au participat în întreceri numai 12 colective. Au lipsit dela această etapă echipele colectivelor Locomotiva și Spartac, iar dintre colectivele sportive din mediul sătesc au participat numai trei. Trebue deasemenea remarcată neparticiparea la întreceri a echipelor colectivelor sportive Metalul și Locomotiva Cluj ca și cele ale colectivelor Metalul Reșița, Flacăra Ploești etc. Deasemenea, trebue amintită ca o lipsă care denotă desinteresul față de angrenarea elementului feminin în activitatea sportivă, prezența unei singure echipe de senioare (Fl. Roșie Petöfi Sandor) la startul întrecerii la categoria respectivă dela Tg. Mureș. Dealtfel, această lipsă s'a observat și la Reșița unde nu a concurat nici măcar o singură echipă de senioare!

Un alt aspect al lipsurilor de organizare a fost cel semnalat de corespondenții noștri din Buzău, Botoșani etc. unde din cauza unor defecțiuni la înregistrarea sosirilor nu s'a putut stabili precis ordinea de sosire la echipele de juniori.

Totuși, în concluzie se poate afirma că cea de a II-a etapă a campionatului de cros pe echipe al R.P.R. a constituit un nou și frumos succes al mișcării noastre de cultură fizică și sport. Lipsurile din desfășurarea acestei etape vor constitui fără îndoială bogate învățăminte în munca viitoare a activiștilor noștri sportivi.

Echipa de fotbal a câștigat, cele de cros au pierdut...

Sbârnâitul ascuțit al telefonului a fost întrerupt. Cel ce ridicase receptorul alerga acum din cameră în cameră să găsească pe cel chemat la aparat.

Au sosit. Dela celălalt capăt al firului, o voce sonoră și autoritară răsuna din ce în ce mai puternic în întreaga încăpere. Din toată discuția, am prins doar următoarele:

— Tovarășul Șerbănescu?

— Da!

— Ei, ce facem mâine?

— Prost, tovarășe Antonescu.

— De ce?

— Păi, dumneata nu știi că ne lipsesc patru oameni?

— Care patru, tovarășe?

— Iți explic imediat. Iordache... știi cu piciorul, Botescu... nu poate, că i s'a întâmplat o nenorocire chiar astăzi... ce să fac, o să complectez cu ăștia mai tineri.

Tovarășul Antonescu părea din ce în ce mai neliniștit. In schimb, deabia acum mă dumirisem despre ce era vorba.

La primele cuvinte din convorbirea telefonică și mai ales când am auzit de numele tovarășului Antonescu, din consiliul central al asociației „Flacăra" am crezut că pentru buna reușită a desfășurării etapei de cros consiliul central al asociației „Flacăra" a luat măsura să-și trimită activiștii pe teren.

Dar de unde! Tovarășul Antonescu venise după alte... treburi. Voia omul cu orice preț să vadă pe fotbaliști ce fac în matchul cu Dinamo, la Câmpina.

Mare a fost bucuria tov. Antonescu și a celorlalți tovarăși activiști ai asociației „Flacăra" când echipa lor de fotbal a obținut victoria. Mai ales că și ei au contribuit „efectiv" la victorie: toți, dar absolut toți activiștii din Ploești și din regiune, în frunte cu tov. Isdrailă au fost de față și și-au aplaudat cu elan echipa...

In acest timp, se disputa etapa II-a a campionatului de cros. Au venit multe echipe, numai cele ale colectivului Flacăra nu. Ne pare rău că trebue să întunecăm bucuria respectivilor activiști, dar oricât de prețioasă ar fi victoria la fotbal, ea nu poate acoperi această mare lipsă de preocupare față de o competiție de massă de importanța celei a campionatului de cros.

V. GODESCU

PENTRU O APLICARE JUSTĂ A REGULII „ȚINUTULUI" LA RUGBI

Cu prilejul desfășurării matchurilor de rugbi din campionatul divizionar, s'a văzut că arbitrii aplică în moduri diferite prevederile regulamentului. In special regula „ținutului", cea mai discutată din tot regulamentul în momentul de față, este aplicată în mod diferit, ceeace arată că soluția la care s'a ajuns nu este cea mai potrivită. In regulament stă scris: *„Este ținut, când un jucător care poartă balonul în câmpul de joc este ținut de unul sau mai mulți jucători ai echipei adverse în așa fel că în timp cât este ținut, balonul vine în contact cu pământul sau există o clipă în care jucătorul nu poate nici trece, nici juca balonul"*. Intrucât această redactare nu era suficient de clară, s'a căzut de acord ca timpul în care balonul era „ținut" fără a fi jucat, să fie delimitat la 2 secunde.

In primul rând, confuzia care se face în arbitrajele noastre este aceea între a putea juca balonul și între situația în care acesta nu poate fi nici jucat, nici trecut. Să luăm un exemplu care va lămuri situația: un jucător în atac este oprit prin placaj la picioare, de către un adversar. In cădere, acesta își așteaptă coechipierul care-l urmează pentru a-i pasa în momentul în care acesta va atinge cea mai mare viteză. Sau, un jucător care poartă balonul și are un coechipier în apropiere, intră în mod voit în ultimul apărător al echipei adverse, pentru a-l sili pe acesta să-l oprească și pentru a-și demarca astfel coechipierul, căruia îi trece apoi balonul. In situații de acest fel există un timp în care balonul nu este jucat, dar nu pentrucă el nu poate fi, ci pentrucă jucătorul dorește să-l joace în momentul cel mai potrivit. Unii arbitri sancționează drept „ținut" placajele, ceeace este deasemeni cât se poate de greșit. Exemple de acest fel au dat: G. Fanella, I. Oncescu, V. Fanella și alții.

Comisia de redactare a regulamentului de rugbi ar trebui să facă distincția între „ținut", așa acum îl definește regulamentul, și între „apucat". E clar că un jucător apucat de picioare de adversarul său, dar care poartă balonul și are posibilitatea să-l treacă altui jucător, nu este și nu poate fi „ținut".

O altă situație neclară și injust interpretată de către unii arbitri este aceea în care un jucător, purtând balonul la 2-3 metri de linia de țintă, pătrunde în forță și înscrie. Exemplul pe care îl folosim este acela din jocul C.C.A.-Dinamo IX, în care N. Lazarache (CCA) a primit balonul la 2 metri de linia de țintă și — trecând printre adversarii săi — a înscris, deși fusese „apucat" de un adversar. Arbitrul I. Oncescu a sancționat cu lovitură de pedeapsă intrarea lui Lazarache, perfect regulamentară. Trebue avut în vedere că rugbiul este un sport prin excelență bărbătesc și care trebuie să desvolte nu numai îndemânarea și viteza, dar mai ales forța. Este injust să se sancționeze un jucător care pătrunde în forță purtând balonul, fiindcă a ales această cale în loc să treacă balonul unui coechipier.

Chiar cu aceste excepții, pe care le propunem spre studiere comisiei de arbitri, regula „ținutului" nu-și va pierde din eficacitate, existând suficiente situații neclare în joc, pe care arbitrii le pot sancționa în mod just cu lovitură de pedeapsă. Dar nu se poate ajunge la situații cum a fost aceea din jocul Dinamo-Locomotiva Timișoara, de pildă, în care arbitrul G. Fanella a sancționat o intrare perfect regulamentară a jucătorului D. Ionescu. Acesta, în loc să fie placat, a fost apucat de tricou de către un adversar, fără a putea fi însă oprit mai mult de o clipă în drumul său spre terenul de țintă advers.

EM. VALERIU